

פרק קלח

ידיעות טלגרפיות לעתונות

פרק קלח.

פקודות

מס' 41 (ג') 1932

מס' 35 (ג') 1933

פקודה המקנה זכויות יחיד זמניות לגבי ידיעות טלגרפיות לעתונות

[28 בלמנכ, 1932]

1. פקודה זו תקרא פקודת הידיעות הטלגרפיות לעתונות. השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר —

„טלגרף” פירושו קו חוט או מכשיר אחר המשמשים לצורך תחבורת טלגרפית או טלפונית, לרבות אבובים אויריים, ככל תת ימי או כבל אחר, וכל מכשיר המשמש למסירתן או לקבלתן של ידיעות ע”י אותות, הן בעזרת חוטים והן שלא בעזרת חוטים;

„ידיעה טלגרפית” כוללת ידיעה או דבר הנשלחים ע”י הטלגרף, ואין היא כוללת ידיעה המופצה באלחוט כדי שכל הצבור כלו יוכל לקבלה;

„משרד טלגרף” כולל כל מבנה, חדר או בית קבול מכל מין שהוא, שנקבעו ברשות המנהל הכללי של בתי הדואר או המשמשים לחברת טלגרף לקבלת ידיעות טלגרפיות, למשלוחן, או למסירתן;

„שעת הפרסום” פירושה הרגע שבו יוצאות ההענקות הראשונות מבית הדפוס, כדי להעמידן לרשותו של הצבור.

3. פרסם אדם בעתון או בנר מודפס אחר היוצאים לאור והנפוצים בפלשתינה (א”י) או המציא לפרסום כזה כל ידיעה שהועברה בטלגרף מכל מקום בארץ או בחוץ ונתקבלה על ידו מאתו אדם או מאת סוכנו המורשה לכך

הוגנה על ידיעות
טלגרפיות מסוימות
בפני פרסום במשך
זמן מסויים

כחוק, יהא אסור לאדם אחר להדפיס או לפרסם אותה ידיעה או עיקרי הדברים שבה או כל קטע הימנה, או לגרום להדפסתה או לפרסומה, אלא כעבור שבעים ושתים שעות משעת פרסומה הראשון; ופרסום אותה ידיעה, כלה או מקצתה, או עיקרי הדברים שבה או הפרטים שבה, או מאמר על פרטים אלו או הסתמכות עליהם דינם כדין פרסום הידיעה: —

בתנאי —

(א) כי זמן זה לא יימשך יותר משמונים וארבע שעות משעה שנתקבלה הידיעה במשרד טלגרף;

(ב) כי פרסום ידיעה דומה לכך שנתקבלה כחוק על אותה הדרך ע"י אדם אחר אין לראותו כפרסום הידיעה הזכורה לראשונה בגדר מובנה של פקודה זו; וכי

(ג) ידיעה טלגרפית שנתפרסמה כאמור לעיל לא תזכה להגנה עפ"י פקודה זו אלא אם כן נדפסה בכותרת המציינת כי הידיעה נתקבלה בטלגרף, והוזכרו בכותרת שעתה ותאריכה של קבלת הידיעה במשרד טלגרף, ואותה כותרת, ביחד עם תאריך פרסומו של העתון, ישמשו הוכחה לכאורה על שעת קבלתה של הידיעה במשרד הטלגרף ועל תאריך פרסומה.

4. כל אותו הזמן שבו מוגנה ידיעה טלגרפית בפני פרסום עפ"י סעיף 3, אסור לשום אדם להעביר לפרסום את האינפורמציה שבה או את עיקרי הדברים שבה או קטע הימנה, בלא הסכמה בכתב מן האדם שהסכמתו דרושה עפ"י אותו סעיף.

אסור להעביר לפרסום ידיעות מוגנות

5. בכל משפט עפ"י פקודה זו, הרי הראיתו של כל מסמך — הנחות במשפטים עפ"י הפקודה

(א) שנראה מתוכו כי הוא ידיעה טלגרפית,

(ב) המכיל את האינפורמציה שפורסמה או הומצאה לפרסום, וכן

(ג) שנשלח עפ"י כתובתו של האדם המפרסמו, או של אדם אחר בשמו, ע"י פקיד מפקידי מחלקת הטלגרף והטלפון, או ע"י חברת טלגרף, ונמסר לידם של אותם אנשים,

תשמש הוכחה לכאורה כי הידיעה שנתפרסמה או הומצאה לפרסום היא ידיעה שעל פרסומה חלה ההגנה הניתנת עפ"י פקודה זו; הוכחה כי איזה אדם הוא העורך האחראי של עתון שהופיעה בו הידיעה בניגוד להוראות פקודה זו תהא הוכחה לכאורה כי אותו אדם גרם ביודעין לפרסומה של הידיעה בניגוד לחוק.

6. כל העובר על הוראה מהוראות פקודה זו יאשם בעברה ויהא צפוי עונשים לקנס בסכום עשרים פונט, ואם עבר עברה שניה או עברה שלאחריה יהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

7. שום דבר האמור בפקודה זו לא יחול על כל מסמך שנתפרסם ע"י פרט למסמכים המתפרסמים ע"י הממשלה או על כל זכרון דברים של מועצה מחוקקת או מועצה אחרת של הממשלה.

מס' 35 לש' 1933

פרק קלט

חוק המעשר (תקון)

פקודת המתקנת את החוק העותמני בענין מעשרות

[19 במאי 1920]

פרק קלט.

פקודות

מס' 20 לש' 1920

מס' 46 לש' 1920

מס' 10 לש' 1925

סעיף 15 של

מס' 49 לש' 1927

מס' 27 לש' 1928

מס' 13 לש' 1929

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת חוק המעשרות (תקון).

2. (1) דבש יהא חייב במעשר, ודינו של מעשר זה כדין חלק ממעשר הפירות והירקות.

דבש חייב במעשר

(2) נוהגין לפי הפרוצידורה דלקמן —

(א) ועדות ההערכה תבדוקנה את כורות הדבורים ותערוכנה את כמות הדבש שבכל אחת מהן, ונוקטין את הכמות הממוצעת בשעור של שני קילוגרם לכל כורת;

(ב) עשירית הכמות המוערכת היא תהא המעשר;

(ג) אין גובין מעשר מכורות בשנה הראשונה;

(ד) מושל המחוז יקבע את מחירו של כל קילוגרם.

3. למן היום הראשון במאי 1925 ואילך יופחת שער המעשר על כל התבואות ושאר מיני יבול לעשרה אחוזים.

שער המעשר יופחת

לעשרה אחוזים

מס' 10 לש' 1925

4. (1) אין משלמין מעשר על כרמים שנטעום גפנים אמריקניות למשך עשר שנים מיום נטיעתם.

כרמים

מס' 46 לש' 1929

(2) כל התובע פיטורין עפ"י סעיף זה חייב להגיש תביעה למושל

— המחוז בצירוף תעודה המציינת —